

ভাৰবাণীৰ এক সম্পূৰ্ণ দৃশ্য

জীৱন পৰিবৰ্তন কৰা এটা বাইবেল অধ্যয়ণ!

সম্ৰাটৰ সপোন

দানিয়েল ২:১-৪২

কাহিনী...

বিশাল সাম্ৰাজ্য বাবিল ঐশ্বৰ্য্য-বিভূতিৰে পৰিপূৰ্ণ আৰু অতি সম্পদশালী আছিল, ততস্বত্বেও ৰজা নবুখদনেচৰ, তেওৰ ৰাজকীয় বিছনাখনত চটফটাই আছিল। কিমান কাল এই সোনালী যুগ টি তিষ্ঠি থাকিব, তেও সন্কাবোধ কৰিছিল আৰু তেও যেতিয়া নাথাকিব তেতিয়া তেওৰ পৰাক্ৰমী সাম্ৰাজ্য খন কি হব?

মনত বাস লোৱা এইবোৰ প্ৰশ্নই, পৰাক্ৰমী সম্ৰাট জনৰ টোপনি কাটি নিছিল। সেই নিশাই, কাৰো লগত সাদৃশ্য নথকা বহুধাতুৰে নিৰ্মিত সু-উচ্চ স্তম্ভৰ সমান সজীৱ মূৰ্তিৰ এটা সম্পূৰ্ণ দৃশ্য তেওৰ মনত দেখা দিছিল, যাক তেও কোনো কালে দেখা নাছিল।

গাত-লোৱা গুণাৰে বন কৰা কাপোৰখন দলিয়াই দি, সম্ৰাটে জাপ মাৰি বিছনাখনৰ পৰা উঠিছিল আৰু চিঞৰি তেওৰ দেহ-ৰক্ষী বিলাকক মাতিছিল: “তুৰন্তে, শত্ৰুস্ক, গণক আৰু মায়াবী সকলক ইয়ালৈ আহিবলৈ মাতি পঠিওৱা। এই সপোনৰ অৰ্থক মই জানিবই লাগিব।”

সম্ৰাটৰ জ্ঞানীপুৰুষ সকল তাৰাতাৰিকৈ শোৱাৰ পৰা উঠিছিল আৰু বিচূৰ্তিখোৱা সম্ৰাটৰ ওচৰত দলেবলে হাজিৰ হৈছিলগৈ। “তেতিয়া ৰজাই তেওবিলাকক কলে, মই এটা সপোন দেখিলো, তাক জানিবলৈ মোৰ মন চিন্তিত হৈছে।” দানিয়েল ২:৩। নামধাৰী ভাৰবাদী বিলাকৰ এজনে মনভলুৱা অতি সুন্দৰভাষাত উত্তৰ দিছিল,

“আপনাৰ দাসবিলাকৰ আগত সপোনটো কওক, আৰু আমি তাৰ ফলিতা কম।” কিন্তু সপোনৰ ক্ষেত্ৰত সচৰাচৰ হোৱাৰ দৰে, নবুখদনেচৰৰ মনত সপোনৰ সবিশেষ ইতিমধ্যে অস্পষ্ট ধোৱাময় হৈ পৰিছিল। এই মানুহ বিলাকে ঐশ্বৰিক জ্ঞান থকা বুলি দাবী কৰিছিল, কিন্তু ৰজাই তেওবিলাকৰ পাৰদৰ্শী ক্ষমতাৰ ওপৰত সন্দেহ কৰিবলৈ লৈছিল। এইটো সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ পৰীক্ষা হবলগীয়া আছিল। “সপোন আৰু ফলিতাৰ কথা মোক কোৱা, আৰু তোমালোকে পুৰস্কৃত হবা”, ৰজাই তেওৰ সভাসদ সকলক কৈছিল, “অন্যথা তোমালোকক ডোখৰ ডোখৰকৈ কটা যাব আৰু তোমালোকৰ ঘৰবোৰ গোবৰৰ দম যেন কৰা হব!”

শত্ৰুস্ক, গণক আৰু মায়াবী বিলাকে ৰজাৰ সপোনতো প্ৰথমতে নুশুনাকৈ ইয়াৰ ফলিতা কবলৈ যে অক্ষম আৰু শক্তিহীন তাক মানি লোৱাৰ বাদে আন উপায় নাছিল। এই প্ৰবঞ্চক বিলাকৰ ওপৰত খৰ্গ-গ্ৰস্ত হৈ, ৰজাই আদেশ দিছিল, বাবিলৰ আটাইবিলাক বিদ্বান মানুহক গোট খুৱাই যেন মতুদন্ত বিহা হয়। যিকি নহওক, বাবিলত ঐশ্বৰ মিহোৱাৰ এজন ব্যক্তি তেতিয়াও আছিল, যি জনে প্ৰকান্ত সহস্ৰবছৰীয় মানুহজনৰ সপোনটোৰ ফলিতা কবলৈ সক্ষম আছিল।

টোকা: দানিয়েলে নব্বুদনেচৰৰ পৰা কিছু সময় পাবৰ নিমিত্তে অনুৰোধ কৰিছিল আৰু প্ৰতিশ্ৰুতি কৰিছিল যে তেওঁ সপোনটোক প্ৰকাশ কৰিব আৰু তাৰ অৰ্থটোক জনাব। ৰজাই, যি তেওঁৰ দৰ্শনৰ ভাৱপৰ্য্যায়তাক জানিবলৈ তেতিয়াও পৰম আগ্ৰহী হৈ আছিল, দানিয়েলৰ অনুৰোধটোক মনজুৰ কৰিছিল। তাৰ পাছত, তেওঁ আৰু তেওঁৰ বন্ধু সকলে একমাত্ৰ সেই উতসহৰ ওচৰত নিবেদন কৰিছিল যি জনাই ৰজাৰ সপোনটোক প্ৰকাশ কৰিব পাৰে। তেওঁবলকে স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰ জনাৰ ওৰিত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল।

৪. ঈশ্বৰ যিহোৱাই যেতিয়া দানিয়েলৰ আগত সপোনটোক প্ৰকাশ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ কাক গোৰৱ প্ৰশংসা কৰিছিল আৰু মান সন্মান দিছিল?

দানিয়েল ২:২৩, ২৮ হে মোৰ ওপৰ-পিতৃবিলাকৰ _____, মই তোমাৰ ধন্যবাদ আৰু প্ৰশংসা কৰিছো ... _____ প্ৰকাশ কৰোতা এজন্য স্বৰ্গত আছে ...।

টোকা: সাম্ৰাজ্যৰ উত্থান পতন হয় আৰু এইবোৰ মানুহৰ ইচ্ছাৰে হোৱা বুলি ভৱা হয়, কিন্তু দানিয়েলৰ গোৰৱ প্ৰশংসাৰ প্ৰাৰ্থনাটিয়ে স্পষ্টকৈ প্ৰকাশ কৰিছে যে এই ক্ষেত্ৰত ঈশ্বৰিক জনাৰ হাত জৰীত হৈ থাকে। ঈশ্বৰে আগতীয়াকৈ সতৰ্ক নকৰাকৈ আৰু তেওঁৰ অনুমতিৰ অবিহনে একো ঘটিব নোৱাৰে। কেতিয়াবা হয়তো আমি নুবুজিব পাৰো আৰু আমাৰ পৃথিবীখনত কি ঘটি আছে বা কিয় ঘটি আছে, কিন্তু এইটো জানি সান্তনা পাও যে এনে অৱস্থাতো ঈশ্বৰ সৰ্বশক্তিমান হৈ আমাৰ সংগত আছে। মাত্ৰ দানিয়েলেহে ৰজাক সপোনটোৰ কথা জনাব পাৰিছিল, তথাপিও তেওঁ অতি স্পষ্টকৈ সেই জনাকহে মান-সন্মান দিছিল যি জনাই তেওঁৰ আগত সপোনটো প্ৰকাশ কৰিছিল—সেই জনাই হৈছে স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰ।

৫. ৰজাই তেওঁৰ সপোনত কি দুটা বস্তু দেখিছিল বুলি দানিয়েলে কৈছিল ?

ক. দানিয়েল ২:৩১ “হে মহাৰাজ, আপুনি চাই এটা _____ দেখিছিল ...”

খ. দানিয়েল ২:৩৪ “আপুনি চাই থাকোতেই শেষত এটা _____ বিনাহাত কাটি উলিওৱা হল ...”

টোকা: ৰজাই দেখা প্ৰথম বস্তুটো আছিল এটা বৃহত মূৰ্তি যিটো তলত দিয়া ধাতুৰে নিৰ্মিত আছিল:

১. মূৰটো সোনেৰে।
২. বুকু আৰু বাহুদুখন ৰূপেৰে।
৩. পেট আৰু কৰঙন পিতলৰে।
৪. ভৰি লোহাৰে।
৫. ভৰিৰ পতা কিছু লোহা আৰু কিছু মাটিৰে।

ইয়াৰ পিছত ৰজাই বিনা হাতেৰে কাটি উলিওৱা এটা শিল দেখিছিল। এইটো ক্ষণত, ৰজা নব্বুদনেচৰে নিসন্দেহে তেওঁৰ ৰাজ সিংহাসন খনৰ দাতিত মগ্নমুগ্ন হৈ বহি আছিল। দানিয়েলে, ঈশ্বৰে তেওঁক যেনেকৈ দেখুৱাইছিল ঠিক সেইদৰে সপোনটোক পৰিপাটিকৈ বৰ্ণনা কৰিছিল। এতিয়া ৰজাই অতি আগ্ৰহেৰে অপেক্ষা কৰিছিল, সপোনৰ অৰ্থ কি হব

পাৰে বুলি বিচুৰ্তি থাইছিল। ঈশ্বৰে তেওঁক যেনেকৈ প্ৰকাশ কৰি দেখুৱাইছিল ঠিক সেইদৰে সপোনৰ ফলিতা কবলৈ দানিয়েল আগবাঢ়ি গৈছিল, আৰু তেওঁ যেনেকৈ ইয়াৰ অৰ্থৰ ব্যাখ্যা দিছিল আমিও সেইদৰে ইয়াক গ্ৰহন কৰিমহক। বাইবেল আৰু ভাৰবানীৰ ব্যাখ্যা কৰাৰ একমাত্ৰ নিৰাপদ উপায়টো হৈছে বাইবেলে বাইবেলক ব্যাখ্যা কৰিবলৈ এৰি দিয়া।

৬. সোনৰ মূৰটো কিহৰ প্ৰতীক ?

দানিয়েল ২:৩৮ “আপুনিযেই সেই সোনৰ ”।

টোকা: ৰাষ্ট্ৰৰ মূৰব্বী হিচাপে ৰজাক গন্য কৰা হৈছিল। সেই কাৰণে নবুখদনেচৰ বাবিলৰ প্ৰতীক আছিল, যিখন সাম্ৰাজ্যত ভাৰবানী আৰম্ভ হৈছিল। নিঅ-বাবিল পৌৰাণিক সময়ৰ সাম্ৰাজ্য সমূহৰ মাজত আটাইতকৈ শক্তিশালী সাম্ৰাজ্য হিচাপে পৃথিবীখনক ৬১২ ৰ পৰা ৫৩৯ খ্ৰীষ্টপূৰ্বলৈ শাসন কৰিছিল—যাক উপযুক্তভাৱে সোনৰ মূৰ হিচাপে বৰ্ণনা কৰা হয়। লক্ষ্য কৰিব যে দানিয়েলৰ সময়ৰ লগতেই ভাৰবানীৰ আৰম্ভ হৈছে।

৭. বাবিল ৰাজ্যখন অনন্তকাল ধৰি বৰ্তি থাকিবলগীয়া আছিল নেকি ?

দানিয়েল ২:৩৯ “আপোনাৰ পাছত আপোনাতকৈ নৰম ৰাজ্য উঠিব ...”

টোকা: বাবিলৰ আধিপত্য সদাকাল বৰ্তি থাকিবলগীয়া নাছিল। ইয়াৰ শ্বহনত আহিবলগীয়া ৰাজ্যখন বাবিলতকৈ কম শক্তিশালী আৰু নৰম হবলগীয়া আছিল। যেনেকৈ ৰূপ, সোনতকৈ কম মূল্যৰ ধাতু, ঠিক তেনেকৈ বাবিলৰ পিছত আহিবলগীয়া ৰাজ্যখন ইয়াৰ হ্রাস হৈ যোৱা গৌৰৱ মহিমাকহে পাবলগীয়া আছিল। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৩৯ ত চাইৰাচৰ পৰিচালনাত মেডিয়া-পাৰস্যৰ সম্ৰাটে বাবিল জয় কৰি অধিকাৰ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ গৌৰৱ লাঘব কৰি ধ্বংস কৰিছিল। খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৫৩৯ চনৰ পৰা ৩৩১ চনলৈ মেডিয়া আৰু পাৰস্যই আছিল পৃথিবী শাসন কৰা ক্ষমতা। তেওঁবিলাকৰ শাসনকালৰ সময় চোৱাত সকলোবোৰ কৰ-কাতল আৰু খাজনা ৰূপৰ মুদ্ৰাত পৰিশোধ কৰিবলগীয়া হৈছিল।

৮. মেডিয়া-পাৰস্যৰ পিছত আহিবলগীয়া ৰাজ্যখনক কি ধাতুৰে সূচাবলগীয়া আছিল ?

দানিয়েল ২:৩৯ “... তাৰ পাছত আন এক তৃতীয় ৰাজ্য উঠিব, সেয়ে গোটেই পৃথিবী শাসন কৰিব”। পিতল সদৃশ ৰাজ্য গ্ৰীচ ক্ষমতালৈ আহিছিল যেতিয়া মহা-প্ৰতাপী আলেকজেন্ডাৰে খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৩৩১ চনত আৰবেলা যুদ্ধত মেডিয়া-পাৰস্যক পৰাজয় কৰিছিল, আৰু গ্ৰীচ প্ৰায় ১৬৮ খ্ৰীষ্টপূৰ্বলৈ ক্ষমতাত আছিল। গ্ৰীচৰ সৈন্য-সামন্তবিলাকক “পিতলৰ আৱৰিত” সৈনিক বুলি কোৱা হৈছিল, কাৰণ তেওঁবিলাকৰ আটাই অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰবোৰ পিতলৰ আছিল। মন কৰক মূৰ্তিটোত ক্ৰমানুসৰি ব্যাখ্যা কৰা প্ৰতিটো ধাতুৰ মূল্য কেনেকৈ হ্রাস পাই গৈছে, অথচ ইয়াৰ কঠিনতা আগৰটোতকৈ কেনেকৈ বৃদ্ধি পাই গৈছে।

৯. চতুৰ্থ ৰাজ্যখনক কি ধাতুৰে সূচোৱা হৈছে ?

দানিয়েল ২:৪০ “... আৰু চতুৰ্থ ৰাজ্য দৰে দৃঢ় হব ...”

টোকা: ৰোমৰ লৌহ সম্ৰাটে খ্ৰীষ্টপূৰ্ব ১৬৮ ত গ্ৰীকক অধিকাৰ কৰিছিল আৰু ৪৭৬ খ্ৰীষ্টাব্দত অষ্ট্ৰগথৰ দ্বাৰাই ৰোমক পৰাজয় নকৰালৈকে ৰোমে পৃথিৱী আধিপত্যৰ সুখ উপভোগ কৰিছিল। ৰোমে হৈছে সেই ৰাজ্য যি যীচু খ্ৰীষ্টৰ জন্মৰ কালত পৃথিৱীখনক শাসন কৰিছিল। লক্ষ্য কৰক দানিয়েলে অলপো ভুল নকৰাকৈ কিমান সঠিকভাৱে এক হাজাৰ বছৰৰ আগতে পৃথিৱীৰ বুৰঞ্জীৰ বিষয়ে কৈছিল। পৃথিৱীৰ চাৰিখন সাম্ৰাজ্য- বাবিল, মেডিয়া-পাৰস্য, গ্ৰীচ আৰু ৰোমৰ উত্থান-পতনৰ বিষয়ে বাইবেলত আগতীয়াকৈ কৈ থোৱা আছিল আৰু ইতিহাসৰ কিতাববোৰে ইয়াক প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাইছিল।

১০. ৰোমান সাম্ৰাজ্য পতন হোৱাৰ পিছত কি ঘটিবলগীয়া আছিল?

দানিয়েল ২:৪১, ৪২ ... ভৰিৰ পতা আৰু ভৰিৰ আঙুলিবোৰ কিছু কুমাৰ-মাটিৰ আৰু কিছু লোহাৰ ; তাৰ দ্বাৰাই জানিব লাগে যে চতুৰ্থ ৰাজ্য হব ... ৰাজ্য এভাগ দৃঢ়, আৰু এভাগ সহজে ভাঙিব পৰা হব।

টোকা: ৪৭৬ খ্ৰীষ্টাব্দত ৰোমান সাম্ৰাজ্য ভাঙি খন্ড-বিখন্ড হবলৈ আৰম্ভ হৈছিল, ইয়াক আন এটা বিশ্ব-শক্তিয়ে পৰাজয় কৰা নাছিল। ইয়াৰ পৰিবৰ্তে আসুৰিক জাতিবিলাকেহে ৰোমান সাম্ৰাজ্য পৰাজয় কৰিছিল আৰু ঠিক দানিয়েলে কৰা ভৱিষ্যবানীৰ দৰে ই বিভক্ত হৈছিল। এই দহোটা জাতিয়ে আধুনিক ইউৰোপ গঠন কৰাত জৰীত আছিল। এইবোৰ আছিল অষ্ট্ৰগথ, ভিচিগথ, ফ্ৰেঙ্কচ, ৰানদালচ, আলিমাননিয়ানচ, ছুৱেভিচ, এংল-ছেক্সনচ, হেৰুলচ, লমবাৰ্ডচ, আৰু বাৰগুন্দিয়ানচ। ইয়াৰ সাতটা এতিয়াও ইউৰোপত আছে। উদাহৰণ স্বৰূপে এংল-ছেক্সন হলগৈ ইংলিচ, ফ্ৰেঙ্কচ হলগৈ ফ্ৰান্স, আলিমাননিয়ানচ হলগৈ জাৰ্মান, আৰু লমবাৰ্ডচ হলগৈ ইটালিয়ান।

১১. এই দহখন ৰাজ্য কেতিয়াবা একত্ৰিত হবলগীয়া আছিল নে?

দানিয়েল ২:৪৩ ... সেই ৰাজ্যৰ লোকবিলাকৰ মাজত পৰস্পৰৰ বিবাহৰ সম্বন্ধ থাকিব-; কিন্তু যেনেকৈ লোহা মাটিৰ লগত লাগি নাথাকে তেনেকৈ তেওঁবিলাক পৰস্পৰে

টোকা: বিবাহ, মৈত্ৰীসংঘ, আৰু সন্ধিৰ যোগেদি মানুহবিলাকে ইউৰোপীয়ান দেশসমূহক পুনৰ একত্ৰিকৰণ কৰিবলৈ বৃথা চেষ্টা কৰি আহিছে। ইতিহাসৰ সকলোবোৰ পৰ্য্যায়তে, চাৰ্লেম্যাগ্লে, নিপোলিয়ান, কৈচাৰ উইলহেল্ম, মুচচলিনি আৰু হিটলাৰৰ দৰে বিশ্ব-নেতাই এখন নতুন ইউৰোপীয়ান সাম্ৰাজ্য গঠন কৰিবলৈ যুদ্ধ কৰি আহিছিল, কিন্তু শাস্ত্ৰৰ এই বাক্যবোৰে বিশ্ব-শাসক হোৱাৰ প্ৰতিটো প্ৰচেষ্টাক বিফল কৰি ৰাখিছিল। প্ৰকাশিতবাক্য ১৩ অধ্যায়ে আমাক কৈছে, এটা বিশ্বজনীন ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ আন এটা প্ৰচেষ্টা হাতত লোৱা হব, কিন্তু দানিয়েলৰ ভাৱবানীয়ে অতি স্পষ্টকৈ উল্লেখ কৰিছে যে বাকী থকা জগতৰ ইতিহাসৰ নিমিত্তে পৃথিৱীখন ৰাজনৈতিক ভাৱে বিভক্ত হৈয়ে ৰব।

১২. অস্তিম ৰাজ্যখনক কোনে শহাপন কৰিব বাৰু?

দানিয়েল ২:৪৪ আৰু সেই ৰজাবিলাকৰ কালত
ৰাজ্য শহাপন কৰিব ; সেয়ে কেতিয়াও বিনষ্ট নহব ...

এক

টোকা: ইয়াৰ পিছৰ মহা বিশ্বজনীন ৰাজ্যখন হব স্বৰ্গ ৰাজ্য, যাৰ বিষয়ে
মথি ২৫:৩১-৩৪ পদবোৰত ব্যাখ্যা কৰা হৈছে ।

১৩. জগতৰ আন ৰাজ্যসমূহক সেই শিলটোৱে কি কৰিছে বাৰু?

দানিয়েল ২:৩৪, ৩৫ ... এটা শিল বিনাহাতে কাটি উলিওৱা হল, আৰু সেই শিলে
মূৰ্তিটোৰ ভৰিৰ লোহা আৰু মাটিৰ পতা দুখনত মাৰি তাক
কৰিলে ... কিন্তু যি শিলটোৱে মূৰ্তিটোক খুন্দা মাৰিছিল, সেয়ে বৃহত
হৈ গোটেই পৃথিৱী জুৰিলে ।

টোকা: যি শিল বিনাহাতে কাটি উলিওৱা হৈছিল সেয়া হৈছে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ প্ৰতীক ।
ই জগতৰ ৰাজ্যসমূহৰ দ্বাৰাই গঠন হোৱা এখন ৰাজ্য নহব, কিন্তু ইহতক সম্পূৰ্ণৰূপে
আতৰ কৰি গঠন হোৱা এখন ৰাজ্য হব (প্ৰকাশিতবাক্য ২১:১) । শাস্ত্ৰীয় বাক্যই
ঘোষণা কৰিছে যে যেতিয়া যীচু পৃথিৱীলৈ আকৌ এবাৰ আহিব, তেও তেতিয়া পৃথিৱীৰ
আটাইবোৰ ৰাজ্যক গ্ৰাস কৰিব আৰু এখন অনন্তকালস্থায়ী ৰাজ্য শহাপন কৰিব
(দানিয়েল ২:৪৪) । কি যে শিহৰণকাৰী সংবাদ ! যীচু খ্ৰীষ্ট আকৌ এবাৰ আহি আছে !
আটাই ইতিহাস সেই সমাপ্তিৰ মূহূৰ্তটোলৈ আগবাঢ়ি গৈ আছে, যেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ
অনন্তকালস্থায়ী ৰাজ্যখন আনিবলৈ প্ৰতাপ আৰু মহিমাৰে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ জনাই আকৌ এবাৰ
আহিব । নব্বুখনেচৰ ৰজাই যেতিয়া যিৰোচালেম আক্ৰমণ কৰিছিল আৰু ইয়াৰ
মন্দিৰটোক লুণ্ঠন কৰিছিল তেতিয়া হয়তো তেওৰ মনত ভাৱ হৈছিল, তেও প্ৰকৃত
ঈশ্বৰক পৰাজিত কৰিলে (দানিয়েল ১:১), কিন্তু অচিৰেই তেওক দেখুওৱা হৈছিল যে,
ঈশ্বৰেই হৈছে সকলোৰে শাসনকৰ্তা । মানৱীয় ঘটনাবোৰ তেওৰ হাতৰ মুঠিতেই থাকে
আৰু অৱশেষত তেৱেই যুদ্ধখনক জিকিব । বাবিল, মেডিয়া-পাৰস্য, গ্ৰীচ, ৰোম আৰু
ৰোমান সাম্ৰাজ্যৰ দহোটা ভাগেই হয়তো ঐশ্বৰিক কতৃষ্ণক কাটি আজুৰি আনিবলৈ
বিছাৰিছিল আৰু ঈশ্বৰৰ লোকসকলক বিনষ্ট কৰিছিল, কিন্তু জগতৰ আটাইবিলাক ৰাজ্য
অৱশেষত খ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ দ্বাৰাই গুৰি হৈ ধূলিস্যাত হব । ধন্য ঈশ্বৰ, মহা-বিবাদ
তেৱেই জয় কৰিব ।

১৪. দানিয়েলৰ পৰা সপোনটোৰ স্পষ্ট ফলিতা শূনাৰ পিছত, নব্বুখনেচৰে ঈশ্বৰ মিহোৱাৰ বিষয়ে কি কৈছিল?

দানিয়েল ২:৪৭ ৰজাই দানিয়েলক উত্তৰ দি কলে, তুমি এই নিগূঢ় কথা বুজাব পৰা
হৈছা; “সচাকৈ তোমালোকৰ , ৰজাবিলাকৰো প্ৰভু, আৰু
নিগূঢ়-বিষয় প্ৰকাশক” ।

টোকা: জগতৰ ঘটনা সমূহ যে সম্পূৰ্ণভাৱে ঈশ্বৰৰ নিয়ন্ত্ৰণত আছে তাকে দেখি, এনেকি নবুখদনেচৰে স্ব-ইচ্ছাই মানি লৈছিল যে দানিয়েলে যি জনা ঈশ্বৰক আৰধনা কৰে তেও বাবিলৰ আটাইবিলাক ইতৰ দেৱতাতকৈ শ্ৰেষ্ঠ । কিমান সোনকালে চিত্ৰপট সলনি হৈছিল! দানিয়েল আৰু তেওৰ বন্ধুসকল, ঈশ্বৰৰ প্ৰতি থকা তেওবিলাকৰ বিশ্বস্ততাৰ কাৰণেই, বাবিলত থকা তেওবিলাকৰ বন্দীঘৰ পৰা তেওবিলাকক ৰাজ্যখনৰ মুখ্য চলাওতাৰ পদবীলৈ উন্নিত কৰিছিল (দানিয়েল ২:৪৮, ৪৯) । ঈশ্বৰে সেই লোকসকলক মান সন্মান দিয়ে যি সকলে তেওক শ্ৰদ্ধা-ভক্তি কৰে (১ম চামুৱেল ২:৩০) ।

আপোনাৰ সহাৰি

জগতৰ ঘটনাবোৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰৰ সম্পূৰ্ণ নিয়ন্ত্ৰণ থকা কথাটোক চিনি পাই, আপুনি আপোনাৰ জীৱনটোক সম্পূৰ্ণভাৱে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওৰ হাতত এৰি দিবলৈ ইচ্ছা কৰিব নে?

উত্তৰ:

সংযোজন

এই খন্ডটোৱে অতিৰিক্ত অধ্যয়নৰ বাবে অধিক তথ্যৰ যোগান ধৰিব ।
অধিক জানিবলৈ আগবাঢ়ি যাওক ।

সোন = বাবিল

সোনৰ মূৰটোৱে বাবিলক সূচায়, যি
৬১২-৫৩৯ খ্ৰীষ্টপূৰ্বলৈ পৃথিৱী শাসন
কৰিছিল ।

ৰূপ = মেডিয়া-পাৰস্য

ৰূপৰ বুকু আৰু বাহুৱে মেডিয়া-পাৰস্যক
সূচায়, যি ৫৩৯-৩৩১ খ্ৰীষ্টপূৰ্বলৈ বিশ্ব
সাম্ৰাজ্যৰ শাসক আছিল ।

পিতল = গ্ৰীচ

পিতলৰ পেট আৰু কৰঙে গ্ৰীচক
সূচায়, যি ৩৩১-১৬৮ খ্ৰীষ্টপূৰ্বলৈ জগত
শাসন কৰিছিল ।

লোহা = ৰোম

লোহাৰ ভৰিয়ে ৰোমক সূচায়, যি ১৬৮
খ্ৰীষ্টপূৰ্বৰ পৰা ৪৭৬ খ্ৰীষ্টাব্দলৈ পৃথিৱীৰ
আধিপত্যৰ সোৱাদ লভিছিল ।

লোহা আৰু কুমাৰৰ মাটি = বিখন্ডিত সাম্ৰাজ্য

ভৰিৰ পতায়ি কিছু লোহা আৰু কিছু
কুমাৰৰ মাটি আছিল সেয়ে এখন খন্ড-
বিখন্ড হোৱা সাম্ৰাজ্যক সূচায়, যি
পৰস্পৰে পৰস্পৰৰ লগত একত্ৰিত হৈ
থাকিবলগীয়া নাছিল । ৪৭৬ খ্ৰীষ্টাব্দৰ
পৰা একমাত্ৰভাৱে কোনো এটা শক্তিয়ে
জগতখনক শাসন কৰা নাই, আৰু ই
খ্ৰীষ্টৰ আগমনলৈকে এইদৰে বিভক্ত হৈ
থাকিব ।

শিল = খ্ৰীষ্টৰ অনন্তকালীয়া ৰাজ্য, তেওৰ বাক্য, আৰু তেওৰ বিধান ।

Panorama of Prophecy, Lesson 2

©2023 Amazing Facts India

All Rights Reserved Printed in India

+91 916 916 4480 | AFTV.in

For more uplifting, life changing resources visit Bookstore.AFTV.in

ভাৱবাণীৰ
এক সম্পূৰ্ণ দৃশ্য
ASSAMESE